

[Stats- og udenrigsministeren.]

er kommet til udtryk i praktisk politisk handling fra venstres side i de forløbne 3½ år. Venstres svaghed har jo været, at partiet monotont har krævet en ny regering og derfor ikke har kunnet få sig selv til i hele denne lange periode at gå synderligt ind i sagligt og praktisk arbejde. Men nu er der efter venstres opfattelse tilsyneladende tale om en vis overensstemmelse mellem de tre partier. Jeg skal i øvrigt ikke blande mig i denne drøftelse. Det må vel rettelig være det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard, der svarer på denne blanding af dels venlige og indbydende, dels bitre henvendelser. Jeg skal kun sige én ting, nemlig at der vel nok i de fire partiers synspunkter findes visse fælleslinjer. Jeg tænker for mit eget vedkommende på socialdemokratiets kongresudtalelse, der har taget sit udgangspunkt i de aktuelle økonomiske forhold, som vi har at regne med, og som klart opstiller den hovedopgave at udbygge industrien og håndværket herhjemme bl. a. gennem øgede investeringer for herved at skaffe uddannelsesmuligheder til de nye aldersklasser og større beskæftigelsesmuligheder til alle. At der samtidig er og skal være forskelle på partierne, ja, det siger sig selv.

Hvis jeg skal sammenfatte den hovedlinje, der er socialdemokratiets forud for valget den 14. maj, vil jeg gøre det ved at fremhæve visse særlige punkter. Der må føres en udenrigspolitik, der er baseret på Danmarks medlemskab af NATO og vor tilslutning til De Forenede Nationer. Vi har vor selvfølgelig ret til her i landet at træffe beslutninger vedrørende vort eget sikkerhedsproblem fremefter, som vi har gjort det hidtil. Vi skal på alle felter yde vort bidrag til den afspænding i forholdet mellem blokkene i verden, som er nødvendig, hvis et nyt ragnarok skal undgås.

De nordiske og europæiske planer for større markeder stiller vort land over for større afgørelser, afgørelser, som vel er mere vidtrækkende, end vi har oplevet dem i en menneskealder. Vi må træffe de afgørelser, vi står over for, på basis af fornøden oplysning og klarhed og ud fra hensynet til den samlede erhvervsudvikling, til eksporten og til beskæftigelsen.

Både for befolkningen og for erhvervene

er en stærk og positiv produktionspolitik og en forøget beskæftigelse det første krav. Vi må tilstræbe at fremme både opsparing og investering. I udnyttelsen af den moderne teknik må efter socialdemokratiets opfattelse de økonomiske resultater ikke blot tilfalde den lille kreds, der ejer produktionsmidlerne, men komme befolkningen som sådan til gode. Vi må sikre et stærkt og stabilt byggeri, så bolignoden fortsat kan bekæmpes, og så vi kan skaffe boliger til rimelig pris til de store årgange unge, der melder sig i de kommende år.

Hvis de afsætningsvanskeligheder, som landbruget i øjeblikket kæmper med, varer ved, og hvis prisforholdene for erhvervet ikke ændrer sig, må dette erhvervs forhold tages op til forhandling i naturlig samklang med andre betydningsfulde økonomiske anliggender, som det høje ting også fremover må beskæftige sig med.

Vi må fortsat søge øvet en særlig indsats for beskæftigelsen i de dele af landet, man betegner som arbejdsløshedsøer, eller hvor beskæftigelsen især blandt de ufaglærte er for lav. En erhvervsmæssig udbygning bør søges fremhjulpet disse steder. Uddannelsesmulighederne må forbedres. Vi behøver flere teknikere, lærlingetilgangen må forøges, og også de ufaglærte bør have adgang til erhvervsmæssig uddannelse.

Det er på tide, at en demokratisk skatte-reform, der rationaliserer vort skattesystem og betyder større retfærdighed af byrdernes fordeling, bliver gennemført. Vi bør i denne sammenhæng tage spørgsmålet om skat ved kilden op til løsning.

De sociale opgaver, der ligger for, er næppe af større udgiftskrævende karakter, efter at den store sociale reform, folkepensionen, nu er gennemført. Men der er dog spørgsmål vedrørende sygekasseordningen, arbejdsløshedsforsikringen, enkeforsorgen og forsorgen for evnesvage og sindslidende, som vi fremefter må beskæftige os med.

Men først og sidst er det gennem en positiv produktionspolitik, vi skal sikre fremtidige muligheder for nye sociale og kulturelle fremskridt. Det er dette grundlag, der er socialdemokratiets i den valgkamp, vi nu står over for.

Jeg skal ikke misunde nogen, om denne valgkamp skal føres som et almindeligt,